

Tóth Imre
Hófalak

Órában aludt. Arra ébredt, hogy kiszáradt a szája.
Szokatlanul meleg volt a szobában. Hófalak – ez jutott eszébe.
Nem tudta, miért. Nincs is tél - gondolta. És meleg van.
Szokatlanul meleg.
Egy könyv utolsó lapjának érezte magát. Lesz majd idő, amikor jó
lesz megszületni újra.
De addig órában alszik.
Hogy emlékezzen arra, amire kell.

Enteriőr Szabolcs Péter műterméből

